

சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம் சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம் சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம்
உறவாகக் கும் குறித்து நடபெற்ற விவாதமொன்றில்; பல வறோபட்ட கருத்துகள்
பகிரப்பட்டன. குறிப்பாக புலம் பெயர்ந்த நாட்டின் நிலை தொடர்பாக கவனத்தில் எடுத்த
போதும், இது பற்றி சமீப காலத்தில் பொதுவான அபிப்பிராயை கொண்டே எதார்த்தத்தில்
விவாதிக்கத் துண்டியது.

புலம்பெயர் சமூகம் என்பது எமது பெற்றோருக்கு முற்றிலும் புதியது. மொழி மற்றும்
பண்பாட்டு கலாச்சாரக் களங்கள் என அனைத்தும் முற்றிலும் எமக்கு எதிர்மறையாக
காணப்படுகின்றது. அதாவது எமது கட்டிடச் சமுதாய வாழ்வு முறைக்கும், தனிமனித
வாழ்வு முறைக்கும் இடையிலான ஒரு அகன்ற பள்ளமாக இது காணப்படுகின்றது. இதனை
தெளிவாகக் கூறின் நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாய பண்பாடுகளைக் கொண்ட ஒரு
சமுதாயத்துக்கும், ஏகாதிபத்திய உலகமயமாதல் பண்பாட்டைக் கொண்ட
சமுதாயத்துக்கும் இடையிலான முரண்பாடாக உள்ளது. பெற்றோர் குழந்தை வளப்பில்
பாரிய நெருக்கடியை இது உருவாக்கின்றது.

இங்கு எமது குழந்தைகள் ஏகாதிபத்திய சமீப அமைப்பில் பிறந்தும் அல்லது சிறு வயது
முதலே தனிமனித வாதத்துடன் வாழத் தொடங்குகின்றது. குழந்தை மீதான பெரும்
செல்வாக்கை வகிக்கும் சமீபத்தாகக், அபிப்பிராயில் மறைக்கப்பட்ட பண்பாட்டு
கலாச்சார சமூகம் உட்பட்ட குழந்தை சிந்திக்கத் தொடங்குகின்றது. ஆனால்
குழந்தை எதிர்மறையான நிலப்பிரபுத்துவ பண்பாட்டை பெற்றொரிடம் இருந்து எதிர்
கொள்கின்றது. இது இயல்பான எதார்த்தமான முரண்பாடான எதிர்மறையான மோதலாக
வெடிக்கின்றது. மறைக்கப்பட்ட பண்பாட்டில் பொதுவாக கையாளப்படும் ஜனநாயக
விழும் மியங்கள், எமது சமுதாயத்தில் இயல்பாகவே அங்கீகரிக்கப் படுவதில்லை. இங்கு
பெற்றோருக்கும் குழந்தைகளுக்கும் உறவில் உறவாகக் கும் என்பது, அதிகார வடிவங்கள்
சார்ந்த பண்பியலுடன் தான் கையாளப்படுகின்றது. அதாவது பெற்றோர் குழந்தைகளை
அடக்கியாளும் உரிமையை, ஏன் ஏதற்கு என்ற கேள்வி இன்றி அங்கீகரிக்கின்றது. இது
ஜனநாயக விழும்மியத்தை நேசிக் கு குழந்தைகளின் மனத்தை நேரடியாகவே பாதிக்கின்றது.
இந்த இடையெளி குழந்தையின் எதார்த்த அறிவு சார்ந்து, பெற்றோருக்கு எதிரானப்
மனப்பாங்கை உருவாக்கிவிடுகின்றது. இதில் இருந்து புலம் பெயர்ந்த பெற்றோர்
குழந்தை உறவில் எற்படும் நெருக்கடிகள் பலவாகிவிடுகின்றன.. வயதுக்கு வயது
இதுவே ஒரு புதிய பிரச்சனையாகிவிடுகின்றது. குழந்தை இரட்டை காலச்சார பண்பாட்டு
மற்றும் பொருளாதார சமீப கண்ணோட்டத்துக்கு இடையில் சிக்கி அங்குமிங்கும்
பந்தாடப்படுகின்றது. குழந்தை இரண்டு சமீப அமைப்புடனும் நெருங்க முடியாத
இடையெளியால், சமீபத்தின் மீதான வறோப்புக்கு குழந்தை பலியாகின்றது. இது
பொதுவாக நிலைத்து வாழும் சமீபத்தின் விட, வன்முறை கொண்ட குழந்தைகளை
உருவாக்கின்றது. சமீபம் மீதான வறோப்பும், சமீப மதிப்பற்ற அராஜகத்தை கையாள்வதை

குழந்தையின் அடிப்படை உளவியலாகின்றது.

இந்த அபாயத்தைய நாம் புரிந்து கொள்ளாமலே, வன்முறை குழுக்களைப் பற்றி வறறுப்பாக பச்சிக் கொள்கின்றோம். இதையச் சற்று விரிவாக பார்ப்போம்;. மறேகில் நிகழும் இளஞ்ஞர் குழுக்களின் வன்முறைகள், பாடசாலைய வன்முறைகள் கணிசமான அளவு வளிநாட்டு குழந்தைகள் ஈடுபடுவது அவதானிக் கப்படுகின்றது. இதற்கு முக்கியமாக இரட்டைக் கலாச்சாரம் அடிப்படையாக உள்ளது. இங்கு ஜனநாயகத்தையும், அறிவு பரவமாக விடயங்களை கையாளும் அணுகுமுறையற்ற குடும்பச் சமூகம், இதற்கு அடிப்படையாக உள்ளது. இதைய விட விவாகரத்துகள், குடும்பத்தில் காணப்படும் வன்முறைச் சமூகம், நுகர்வு வறியை ஏற்படுத்தும் உலகமயமாதல் சந்தைக் கண்ணோட்டம் என்று நீண்ட சமூகக் காரணங்கள் முண்டுகொடுக்கின்றது. தமிழர்கள் மத்தியில் காணப்படும் இளஞ்ஞர் குழுக்களின் வன்முறையை எடுத்துக் கொண்டால், இதிலும் எமது சமூக இயக்கத்தில் காணப்படும் ஜனநாயகமற்ற போக்கு அடிப்படையாக பிரதிபலிக்கின்றது. இது ஆயுதக் கலாச்சாரமாகியுள்ளது, ஆயுத வன்முறை வரைய விரிந்துவிட்டது. அத்துடன் பரமளவில் வன்முறையில் ஈடுபடுபவர்கள் 13 வயதுக்கு பிற்பாடு மறேக் நோக்கி புலம் பெயர்ந்தவர்களை அடிப்படையாக கொண்ட குழுக்களாக உள்ளது. இவர்களை தமிழ் பாடசாலைகள் ஒன்று இணைத்து, வன்முறைக் குறிய குழுக்களையும் உருவாக்கி கொடுக்கின்றது. வக்கிரமான பிஞ்சுக் காதலைய உற்பத்தி செய்கின்றது. இப்பாடசாலைகளால் தமிழைய அல்லது மற்றைய கல்வி சார்ந்த எதையும் வறறிகரமாக சாதிப்பதில்லை. பறறோரின் கற்பிக்கும் ஆர்வத்தைய பணமாகும் கல்வி நிறுவனங்கள், வறறிகரமாக சாதிப்பது வன்முறை கொண்ட குழுக்களை ஒன்று திரட்டவும், வக்கிரமான பாலியல் நுகர்வைய தமிழருக்கு இடையில் காதலாக் குவதுமே. இடையிட்ட இரட்டைக் காலச்சாரத்தில் சிக்கி, எதிலும் சமூக அடிப்படையைய ஏற்படுத்த முடியாதவர்களின் வடிப்படுத்தான இந்த குழுக்களாகின்றது. இதன் பின்னணியில் இளம் பண்களும் இணைந்து இருப்பது தற்செயலானவைய அல்ல. குழுக்கள் பறறுக்கி வாழவும், துன்புறத்தி ரசித்து வாழவும் எல்லாப் பண்பாட்டு கலாச்சாரத்தையும் அழிக்கும் உலகமயமாக் கல் பண்பாட்டே, இவர்களின் கதாநாயக தனத்தையப் பீற்றும் ஆதாரமாக உள்ளது.

ஒட்டு மொத்தமாக பாரக்கும் போது பறறோரின் பணி இங்கு மிக முக்கியமானதாக உள்ளது. குழந்தைக்கும் பறறோருக்கும் இடையிலான உறவில் மிகவும் நறேத்தியான இயல்பான பரஸ்பரம் கதையத்துக் கொள்ளும் உறவைய உருவாக்க வணேடும். எதையும் ஜனநாயக விழாமியங்கள்குள், அறிவார்ந்த வகையில் பச்சித் (கதையத்து) தீர்க்கும் அறிவும், சமூகப் பண்பும் மிக முக்கியமானதாக உள்ளது. காரணமற்ற எதையும்,

அதேபோல் விளக்கமற்ற எதையும், திணிப்பதையும் கோருவதையும் பரஸ்பரம் கோராத உறவு அபிப்பேதமானதாகும். புகுதாராய வுக்கு உட்பட்ட வகையில் விடயங்களை கையாள்வது அவசியம். இவ்வை அனைத்தையும் குழந்தையிடம் ஏற்படுத்த வேண்டியது பெற்றோரின் கடமை. இதனைத் தாம்கடமைப்பிப்பது பெற்றோரின் முதன்மைப் பண்பாக இருக்க வேண்டும்; அதாவது பெற்றோர் முன்கையெடுத்து அணுகுவது அபிப்பேதமானது. அனைத்து பெற்றோரினதும் விருப்பங்கள் பரிசுத்தியாவது என்பது, குறிப்பாக பெற்றோரின் பொறுப்பு வாய்ந்த அணுகுமுறையில் தங்கியுள்ளது. இந்த விடயத்தைக் கையாள்வது இலகுவானதும், நனவுபுரவமானதும் கிட.

பெற்றோர் தம் குழந்தைக்கு சொல்லும் ஒவ்வொரு விடயத்தையும், மறுக்கும் ஒவ்வொரு விடயத்தையும் ஏன் சொல்லுகின்றோம் என்பதை, தமக்குத் தாமே கேட்டுப் பார்க்க வேண்டும்; இவற்றை பொதுவாக குழந்தையின் நன்மைக்காக என்ற, ஒற்றைப் பதிலில் இருந்து அல்ல. மாறாக இந்த மறுப்பும், உத்தரவுகளும் சமீக பண்பாட்டில் உறவாக்கத்துடன் தொடர்புடையவை. ஏன் இவற்றைக் குழந்தை கேட்கின்றது மறுக்கின்றது என்பதை, அந்தக் குழந்தையின் நிலையில் இருந்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டியது பெற்றோரின் கடமையாகின்றது. இதனை முதலில் பெற்றோர் செய்யத் தொடங்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் குழந்தையிடம் இதே கேள்வியை, அதாவது ஏன் கேட்கின்றாய், ஏன் மறுக்கின்றாய் என்று தனக்குத் தானே கேட்க வைப்பது அவசியமானது. இதன் மூலம் ஒரு தர்க்கரீதியான முடிவை, பெற்றோர் மற்றும் குழந்தைக்கு இடையில் ஒரு சரியான முடிவை வந்தடைவதைத் துண்ட முடியும்; இங்கு இந்த விடயத்தில் குழந்தை பெற்றோர் தமக்கு இடையில் ஜனநாயக பரிவமான உறவாக்கத்தை உருவாக்குவது அவசியமானது. மறுப்பும் மற்றும் கேட்டலில் உள்ள விடயத்தை ஜனநாயக பரிவமாக அணுகி, அபிப்பேத வேவையின் நிமித்தம் என்ற எல்லாக்களும் அனுசரித்துப் போவதைப் பண்பாடாகக் வேண்டும். அறிவுபரிவமாக அல்லாது அடாத்தாக மறுப்பதும், அடாத்தாக கேட்பதும் பரஸ்பரம் உறவை பிளந்து விடுகின்றது.

குழந்தை மற்றும் பெற்றோர்; சிந்திக்க ஆற்றல் உள்ள உயிரியல் தொகுதியே. இவர்கள் வறும் உணர்ச்சி அற்ற பொருட்கள் அல்ல. சிந்திக்கும் ஆற்றலை வளர்ப்பதன் மூலம் தான், ஒரு இயந்திர வாழ்விற்கு பதில் இசைந்து இணங்கிப் போக முடியும். இது மனித பண்பாட்டை உள்ளடக்கியதாக இருக்க வேண்டும் பொருட்களின் உறவில் இருந்து உருவாகும், இயந்திரத்தனமாக சடங்குரீதியான அணுகுமுறையை மாற்றி அமைப்பது அவசியமானது. இன்றைய மனித உறவுகளைப் பொருட்களே தீர்மானிக்கின்றது. மனிதன் உற்பத்தி செய்த பொருட்கள், மனிதனை அடக்கியாளும் சமீக உறவாக்கத்தை

கட்டுப்படுத்துகின்றது.

பொருட்கள் வறையும் இயந்திரகதியில் மனித உறவுகளின் எல்லையைத் தீர்மானிக்கின்றது. உறவுகள் அனைத்துக்கும் லஞ்சம் ஒரு உற்சாகமான உறவாக புனையப்படுகின்றது. குழந்தை மீதான அன்பைக் கட்டி, பொருட்களை லஞ்சம் கொடுப்பதன் மூலம் பெற்றோர் வளிப்படுத்த முன்கின்றனர். குழந்தையின் சாதனையைப் பொருட்கள் மூலம் கோரப்படுகின்றது. அதாவது பரீட்சையில் பாஸ் செய்தால், இதனை வாங்கித் தருவனே, அதைச் செய்தால் இந்தக் கடையில் அந்த உணவை வாங்கித் தருவனே என்று விரிந்த தளத்தில் இந்த லஞ்ச உறவாகக் கட்டமகைப்படுகின்றது. மனிதனுக்கு இடையில் சமீக உறவாகக் கட்டி விடை பச்சைப்படுகின்றது. குழந்தையின் அறிவின் மீதான ஆர்வம், லஞ்சம் என்ற பொருட்களின் உறவில் விடை பச்சைப்படுகின்றது. இந்த உறவுகள் இயல்பில் பெற்றோரையும் குழந்தையும் ஒரு வர்த்தக உறவுக்குள் உற்பத்தி செய்கின்றது. இது பெற்றோரிடம் இருந்து குழந்தையிடம் கைமாறும் போது, குழந்தையும் அதையே கோருகின்றது. உதாரணமாக குழந்தை பெற்றோரிடம் எனது பிறந்த தினத்துக்கு இன்ன பொருளை வாங்கித் தருவனேண்டும் எனக் கோருகின்றது. நான் இதனைச் செய்வது என்றால் அல்லது இதனைச் சாதிப்பது என்றால், இன்ன பொருளை வாங்கித் தர என்கின்றது. எங்கும் பொருட்கள் சார்ந்த உறவாக மனித உறவு உள்ளது. மனித உறவைப் பொருட்கள் நிர்ணயம் செய்கின்றது. இதுவே பெற்றோர் குழந்தை உறவில் ஏற்படும்; முரண்பாட்டின் அடிப்படையாக உள்ளது. மனித உறவு என்பது இதற்கு வளியிலானது. மனித உறவில் மிக முக்கியமானது சக மனிதனை ஒரு மனிதாக மதித்தலாகும்; இதனைப் பொருட்கள் நிர்ணயம் செய்ய முடியாது. தனிமனித நலன்களை விட சமீகத்தின் நலனை சிந்திக்க வதைதல், சிந்திக்க தொடங்குதல் முதன்மையானது. இதற்குள் விரிவாகத் தற்போதகைக்கு ஆராய்வதைத் தவிர்ப்போம். பொருட்கள் சார்ந்த உறவு லஞ்ச வகைப்பட்டது. இது பாசம் வகைப்பட்டது அல்ல. மனிதப் பாசம் வறோனது. பொருட்கள் மூலம் காரியம் சாதிப்பது முற்றிலும் இயந்திரவகைப்பட்ட உறவாகும்.

நல்ல குழந்தை என்பதன் வரவை இலக்கணம் என்ன? பெற்றோரின் சொல்லகைக் கேட்கும் குழந்தைகள் நல்ல குழந்தைகளா? வகுப்பில் சிறந்த புள்ளிகளகை எடுக்கும் குழந்தை நல்ல குழந்தையா? குழப்பிச் செய்யாத குழந்தை நல்ல குழந்தையா? பெற்றோர் சொல்லும் ஆணை அல்லது பண்ணை திருமணம் செய்யும் குழந்தை நல்ல குழந்தையா? பணத்தைப் பெறுகி; சம்பாதிப்பவன் நல்ல குழந்தையா? இப்படி வள;வறோ அளவில் நல்ல குழந்தை பற்றிய ஒரு சமீக அடிப்படையாகக் காணப்படுகின்றது. இங்கு அனைத்திலும் பெற்றோரின் சுயநலமும், குழந்தை மீதான ஒரு அதிகாரத்துவமும்

தொங்கி நிற்கின்றது. இவ்வனத்தைத் தரும் பொருட்கள் சார்ந்த உறவில் இருந்தே வரையறுக்கப் படுகின்றது. ஆனால் நல்ல குழந்தை என்பது, சமீகத்தின் பொது நலனில் இருந்து சிந்திக்கக் கற்றுக் கொள்வதில் முற்றாக சார்ந்து உள்ளது. அதாவது யாருக்கும் பாதகமில்லாத, மற்றவர்களுக்கு உதவும் உயர்ந்த சமீக பண்பாட்டில் மற்றவர்களுடன் தன்னையிணைத்துக் கொள்ளும் குழந்தை நாம் உருவாக்க வேண்டும். அதாவது சூயநலமற்ற மனித உறவுகள், பரஸ்பரம் தமக்கு இடையில் மனித இனத்தின் நலனை முதன்மையாகப் படுத்துதல் உறவே, மிக நல்ல குழந்தைகளை உருவாக்கின்றது. இந்தக் குழந்தைகளை இட்டு எந்தப் பெற்றோரும், எதற்கும் கவலைப்பட வேண்டி அவசியம் இருக்காது. சூய ஆற்றல் உள்ள, சூய நம்பிக்கை உள்ள சமீகத்தில் தன்னையொரு அங்கமாக இணைத்துக் கொள்ளும் குழந்தையாருக்கும் சூயமாக உருவாவதில்லை. யாருக்கும் மனக் கஸ்டுடத்தை கொடுப்பதில்லை. மற்றவர்களுக்கு நன்மை பயக்கும் ஒரு குழந்தைகள் உருவாகுவார்கள். இவ்வனத்தைத் தரும், உண்மையில் குடும்பச் சமீகத்தில் ஜனநாயக மனப்பாங்கு உருவாகுவது அவசியமானது. இதையும் சேர்ந்து ஆராயவும், விமர்சிக்கவும், சூயவிமர்சனம் செய்யும் சமீகல் குடும்பத்தில் அவசியமான நிபந்தனையாகும்.

சில பெற்றோர்கள் குழந்தை கரோவத்தை அப்படியே நிறைவு செய்யும் எதிர்மறை போக்கும் அல்லது ஏனோ தானே என்று நிறைவு செய்வதும் நிகழ்கின்றது. இன்றைய எதார்த்தத்தில் குழந்தை கரோவம் அனாதை தையும் பெற்றோர் நிறைவு செய்ய முடியாது. அதேபோல் பெற்றோர் செய்வது அனாதைத் தையும் சரியானவையும் அல்ல. இதற்கு பதிலாக பெற்றோர் குழந்தைகளின் தவேை என்ன என்ற கேள்வியில் இருந்து, அதன் அடிப்படையைத் தவேையை மட்டும் பார்த்துச் செய்வதில் இணங்கிப் போகும் முறையைக் கையாள்வது அவசியமாகும். இங்கு ஏற்றத் தாழ்வான சமீக அமைப்பில், இதன் நாம் புரிந்து அதன் எல்லையைக் காட்டும் மீது தீர்வு காணவேண்டும். இதன் பரஸ்பரம் குழந்தையுடன் விரிவாக கதையைத் நடமைப்படுத்துவது அவசியமானது.

ஆனால் நாம் இந்த அடிப்படையை சமீகத் தவேையைக் கடந்தே பொதுவாகச் சிந்திக்கின்றோம்; சமீகத் தவேை என்பதும் தனிப்பட்ட தவேை என்பதைக் கடந்து நாம் அணுகும் போது, தவறானவற்றை பெரும்பாலும் கையாள்வது தொடங்குகின்றோம். இது பெற்றோர் தமது சொந்த நடமைப்பை வாழ்விலும், குழந்தை தனது வாழ்விலும் இதன் கையாளுகின்றது. அதாவது பொருட்களே பெற்றோர் மற்றும் குழந்தைகளுக்கு இடையில் அடிப்படையான உணர்வைத் தீர்மானிப்பதாக மாறிவிடுகின்றது. அநேகமாக குழந்தையின் தவறான கரோவத்தை அங்கீகரித்தும், அல்லது மறுத்துப் பின் இணங்கிச் செல்வதும் அதன் நியாயப்படுத்துவதும் பொதுவாக நிகழ்கின்றது. இது

பபிப்பபியாக பல தவறான காரணமற்ற நடத்தைகளுக்கு, பபிப்பபியாக இணங்கிப் போவதை நிர்பந்திக்கின்றது. பற்றேறோர் தாம் செய்பவற்றின் மலோன ஆதாரவளராக மாறி நியாயப்படுத்துதி விடுகின்றனர். குறிப்பாக இதனை ஆராய்வது விடயத்தை துல்லியமாகப் புலப்படுத்துதும்.

'சென்னை' நகராட்சி நிர்வாகம் சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம்

புலம்பெயர் நாட்டில் மார்க் சார்ந்த பொருட்களை பயன்படுத்துவதையே குழந்தைகள் பொதுவாக கரோகின்றனர். இது இன்று இலங்கையில் (மஹம் உலக நாட்களில் கட்ட) கட்ட குழந்தைகளால் இந்தக் கரோகிக்கை முன்வகைப்படுகின்றது. பொதுவாக இந்த விடயத்தில் விலை சார்ந்து பற்றேறோர் இதனை எதிர்த்த போதும், குழந்தைகளின் விடாப்பிடியான கரோகிக்கைக்கு பற்றேறோர் அபிபணிந்து இணங்கிப் போவது அல்லது ஓர் மரோதலாகவும் மாறுகின்றது. சில பற்றேறோர் அதனை நியாயப்படுத்தவும், அதற்கு காரணங்களை கண்டிப்பித்து வாதிடவும் செய்கின்றனர்.

மார்க் பொருட்கள் மீ தான குழந்தையின் மரோகம் எப்படி உருவாகின்றது? சந்தை பொருளாதாரத்தில் சஹையாடும் வக்கிரத்தில் இருந்து, அதனை அறிவியலுக்கு புறம்பாக குழந்தை மண்டகைகள் இறுக்கப்படுகின்றது. தலாலகை காட்சி முதல் கண்ணால் பார்க்கும் அனதத்து காட்சியிலும், காதால் கேட்கும் விடயங்கள் முதல் அனதத்து மனித உணர்வு வழிகளில் மார்க் பொருட்கள் காட்சிப்படுத்தப்பட்டது, சிறந்தது அழகானது, கவர்ச்சிகரமானது என்று குழந்தையில் மஹையில் திணிக்கப்படுகின்றது. இதனை கௌரவத்தின் சின்னமாக, புகழின் உச்சமாக, நவீனத்தின் இலட்சியமாக மாற்றி, கதாநாயக காதநாயகிகளின் உன்னத நிலைக்கு இதுவே அபிப்படை காரணம் என்று எம்மைச் சுற்றி உள்ள அமைப்பு எமக்கு இடித்துரைக்கின்றது. குழந்தைகள் தாம், தம்மை மற்றவர்கள் முன் கதநாயகன் கதநாயகியாக காட்ட இந்த விடத்தை இறுக்கிப் பிடித்துக் கொள்கின்றன. குறிப்பாக இதனை இலகுவாக புரிந்து கொள்ள, தமிழ் சினிமா நடிகைகள் மஹம் அறிமுகமாகும் சாறி வகைகள்; எப்படி எமது பெண்களை அதன் பின் அலையவிட்டு மக்களின் உழைப்பை உறுஞ்சுவது சந்தை விதி. புதிய சாறிகளை நரோக்கி

சந்தை எப்படி மாறுகின்றதோ, அதுவே மார்க் பொருட்கள் மீ தான்குழந்தையின் மனோகமும்.

இந்த மனோகம் என்பது உலகமயமாதல் பண்பாட்டால் கட்டி அமைக்கப்படுகின்றது. அமெரிக்கா ஐரோப்பிய உயர் வர்க்கப் பண்பாடுகளான, உலகமயமாக்கின்ற இன்றைய உலக நிலைக்கு இசைவாகவே, இந்தச் சந்தை கட்டியமைக்கப்படுகின்றது. அந்த எல்லைக்குள் குழந்தையின் சிந்தனை, செயல்கள் அனைத்தும் மாற்றி அமைக்கப்படுகின்றது. இது குழந்தை மட்டத்தில் செல்லுகின்ற போது, பொதுவான இயல்பான சமீகக் கலாச்சாரமாக மாறுகின்றது. எல்லாவற்றையும் இதற்குள் இழுந்து சிந்திக்கின்றவனாக மாற்றுகின்றது. உலகமயமாதலுக்கு உட்படாத, உலகில் உள்ள பன்மையைக் கலாச்சாரத்தையே விரோதமாக பார்க்கின்றது. இது கட்ட எமது பெற்றோருக்கு எதிரான ஒரு பண்பாக, ஒரு கலாச்சாரமாக மாறுகின்றது.

இப்படிப் பொதுவாக உலகமயமாகும் சந்தை பண்பாட்டைக் கலாச்சாரமாக உள்ளவாங்கும் குழந்தை, தமக்குள் அது சமீக அங்கீகாரம் கொண்ட செக்கு மாட்டுத் தனத்தை பொதுவான பண்பாடாக கொள்கின்றது. இங்கு இந்த உலகமயமாதல் பண்பாட்டை கலாச்சாரத்தை கைகொள்ள முடியாத குழந்தையை, இந்த பண்பாடும் கலாச்சாரமும் இழிவுபடுத்துகின்றது, அவமானப்படுத்துகின்றது. சராசரிக் குழந்தைகள் இதனை எதிர்த்து எதிர்த்துச் சலப் போடவும், எதிர்த்து நிற்க முடியாத நிலையில் இணங்கிப் போதல் என்ற நிலைக்குள் தள்ளப்படுகின்றனர். கள்ளச் சந்தை மீலம் மார்க் பதித்த பொருட்கள் மீலம், இதனை சிலர் பார்த்துச் செய்து விடுகின்றனர். இதனை பெற்றோரும், குழந்தைகளும் தப்பித்துச் செல்லும் சமீக நெருக்கடியில் இழுந்து, இந்தத் தீர்வை கையாளுகின்றனர். ஆனால் மாணவர் சமுதாயமே சந்தை என்னும் கட்டமைப்புக்குள் சிந்தனையை உருவாக்குவதால், இந்த இரட்டைப் பொருட்கள் மலோன இடம் வளியை இனம் கண்டு அதை நோக்கியும் ஒரு தாக்குதலுக்கு உள்ளாகின்றது. குழந்தை பொருட்களின் உயர்ந்த விலையை நோக்கி நகர்வதையும், அதைக் கோருவது படிப்படியாக மாறி வருகின்றது. சில பெற்றோர்கள் விமர்சனமற்ற நிர்பந்தமான எல்லைக்குள், கள்ளச் சந்தையில் உருவாகும்; மார்க் பதிக்கப்பட்ட பொருட்களை மலிவாக வாங்கி கொடுக்க தொடங்கும் போது, அது முடிவல்ல ஆரம்பம் என்பதை புரிந்து கொள்வதில்லை. சந்தையில் உயர் விலை உள்ள மார்க்கை பொருளை நோக்கி குழந்தை நகர்த்தப்படுகின்றது என்பதை பெற்றோர் தெரிந்து கொள்ள முடியாத நிறுக்கின்றனர். குழந்தை அடிப்படையிலான சிந்தனையே, உயர் விலை சார்ந்த சமீக கண்ணோட்டத்தில் பலியிடப்பட்டதை பெற்றோர்கள் புரிந்து கொள்வதில்லை. மிக நுட்பமான சட்ட சூழ்நிலை சந்தை குழந்தையை சந்தைப் பொருளாதாரத்துக்குள்

பலியிடுகின்றது. சமீக அறிவீனத்தை மீலதனமாகக் கொண்டு, குழந்தையை சந்தை பலியீடுகின்றது. சமீகம் தனது சொந்த உழைப்பை ஆடம்பரமற்ற இயல்பான வாழ்வை அழித்து, ஆடம்பர வாழ்வுக்குள் பலாத்காரமாக சந்தை, இழுத்துச் சிறையாட்கின்றது. மொத்த குடும்பத்தின் சமீகமே பதிப்படியாக, முற்றிலும் மாறான பண்பாட்டு கலாச்சார எல்லைக்குள் மாறிச் செல்ல துண்டுகின்றது.

குழந்தை உளவியல் சக நண்பர்கள் நண்பிகள் முன்பு, இந்த மாஹக் போட்ட தரத்தில் இருந்தே சொந்தப் பெருமைப் பற்றிக் கொள்கின்றது. இதனை அடவைதையும், அடவைத்தையும் இலட்சியமாகப் பற்றிக் கொள்கின்றது. மாணவர் சமுதாயத்தில் திறமை, அதி உயர்வற்றி மார்க்கை நுகர்வதில்; இருந்து கிடப்பதற்காகப் பற்றிக் கொள்வது, சர்வசாதாரணமான சமீக உறவாகிவிடுகின்றது. இதுவே கல்வியின் அடிப்படை உளவியலாகிவிடுகின்றது. கல்வி என்பது முதலாமிடத்தில் இருந்து அகன்று அந்த இடத்தை மார்க் ஆக்கிரமித்துக் கொள்கின்றது. இது ஒன்றும் கற்பனை அல்ல. இது மாணவர்களின் அடிப்படையான உளவியலாக உள்ளது.

குழந்தை கல்வி மீ தான் ஆர்வம், அதில் திறமை, சாதனைகள் அனைத்தையும் பெறுவதனை இட்டு அக்கறைப்படுவதில்லை. மார்க் பொருட்களை நுகர்வதில் சாதனை சார்ந்துள்ளது என்ற உணர்வு, உளப்பரவமானதாக உள்ள நிலையில் கல்வியின் தரம் வீழ்ச்சி காண்கின்றது. குழந்தை பாடசாலையை செல்லும் போது, இந்த எல்லையைத் தாண்டி செல்வதில்லை, சிந்திப்பதில்லை. இதற்கு அப்பால் தான் கல்வி பற்றிய உணர்வு. இதுவே சமீக எதார்த்தமாக உள்ளது. சக மாணவனிடம் தனது தகுதிகளை அங்கீகாரமாக, மார்க் பொருட்களின் நுகர்வோர் மாணவ உளவியலை சிந்திக்கின்றது. இதனை உலகமயமாதல் சந்தை சார்ந்து, அது உருவாகும் பண்பாட்டையே கலாச்சாரமாக உருவாக்கின்றது. இதனை நோக்கிச் செல்லும் மாணவர் சமுதாயம், பெற்றோரை அதனை நோக்கித் தள்ளிச் செல்ல முனைகின்றது. குழந்தைகள் பெற்றோரை தவறான வழிக் கு வழிகாட்டிச் செல்லுகின்றனர். உலகமயமாதல் சந்தை குழந்தைகளை ஊடாருவி, பெற்றோரை அதனை நோக்கி இழுத்து எடுக்கின்றது.

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 13 April 2002 07:56 - Last Updated Friday, 18 April 2008 19:19

இதற்கு சிந்திக்க முடியாத இயந்திரமயமாக இயங்கும் பெற்றோர்கள் பலியாகின்றனர். சிலர் காரணம் சொல்ல முடியாத எதிர்ப்பு அல்லது நிதி இல்லாதால் ஏற்படும் உணர்வுகளும் விளைவுகளும் என பல விதத்தில் ஒரு போராட்டத்தை நடத்துகின்றனர். சிலர் இதனை அடைய மாடாய் உழைக்கின்றனர். இந்த உலகமயமாதல் பண்பாடு கலாச்சாரம், பெற்றொருமிடமும் குறிப்பாக ஏழைகளிடம் இருக்கும் உயர்ந்த மனிதப் பண்பு கொண்ட சமீப பண்பாடுகளையும் கலாச்சாரங்களையும் கட்டிப் பிடிப்பியாக அழிக்கின்றது. உலகமயமாதல் என்பது அமெரிக்கா ஐரோப்பிய மட்டுக்கு குடிகளின் பண்பாட்டை கலாச்சாரத்தை, உலக மக்கள் மலே திணிக்கின்றது. இதனை எதிர்த்து நிற்க முடியாத பெற்றோர்கள், குழந்தைகளின் கால்களின் தொப்பென விழ்கின்றனர். குழந்தைகளுக்கு வழிகாட்ட முடியாத திணறுகின்றனர். படித்தால் சரி, சொல்லலைக் கேட்டால் சரி என்ற உணர்வைப் பெறுகின்றனர். குழந்தைக்கு லஞ்சம் கொடுக்கின்றனர். இதில் விசித்திரம் என்ன என்றால் லஞ்சப் பொருளாக எதனைத் தர வேண்டும் என்பதை, குழந்தையே தெரிவு செய்கின்றது. அது மாரக் காக இருப்பதை குழந்தை உறுதி செய்கின்றது. எந்த நிலையில் குழந்தை கோரும் லஞ்சம் பிடிப்பு சார்ந்ததாக அறிவு சார்ந்ததாக பெரும்பாலும் இருப்பதில்லை. ஆடம்பர வாழ்வுக்குள்ளும், மாரக் நுகர்வுக்குள்ளும் லஞ்சம் மற்றும் குழந்தையின் கோரிக்கை சூரங்கிவிடிகின்றது. இப்படி இந்த பண்பாட்டைக் கலாச்சாரத்துக்குள் பெற்றோர்கள் எதோ ஒரு விதத்தில் இணங்கி, சமீபம் ஆட்களாக மாறிவிடுகின்றனர். குழந்தை அனாதை சமீக உறவையும் பொருட்கள் ஊடாக காண்பது எதார்த்தமாகின்றது. மனிதப் பண்புகள், சமீக உணர்வுகள் சிதைக்கப்பட்ட அமைப்பில், இயந்திரமாக சிந்திக்க செயலாற்றத் தொடங்குகின்றது.

குழந்தையின் கோரிக்கைகள், செயல்கள், நடவடிக்கைகள் சூற்றி உள்ள சமீகத்தில் இருந்தே உருவாகின்றது. விரிந்த சமீகப் பகுதியில் இருந்து உள் வாங்கிக் கொள்ளும் அளவுக்கு ஏற்பவது, குழந்தையின் மீதான தாக்கம் மற்றும் கோரிக்கைகள் வறோபடுகின்றன. குழந்தை உள் வாங்கிக் கொள்ளும் உலகம், உலகமயமாதலானது. இது மனோகில் இருந்து இலங்கை வரையிலே மாதிரியாக உள்ளது. கொலிவாட் படத்துக்கும், தமிழ் சினிமாவும் அதிக வறோபாடு இருப்பதில்லை. இவர்கள் ஒரு பொருளை காட்சிப்படுத்துவதும், ஒரே சந்தையை விளம்பரங்களாக காட்சியாகின்றனர். சமுதாய உருவாக்கம் இப்படித் தான் உருவாக்கப்படுகின்றது.

இங்கு தான் பெற்றோரின் கடமை கீழ்மையாகின்றது. மூதலில் குழந்தையின் கோரிக்கை எதனால் எப்படி ஏற்படுகின்றது என்பதை, குழந்தையைக் கொண்டே அறிய வேண்டும். உதாரணத்துக்கு மாரக் பொருட்களை நுகரக் கோரும் போது, ஏன் அதை கோருகின்றது என்பதைக் கேட்க வேண்டும். குழந்தைகளிடம் எப்போதும் பதில் இருப்பதில்லை. இது

வெளியில் இருந்து அதாவது குழந்தை சிந்தனைக்கு அப்பால் இருந்து வரும் ஒரு நிர் பந்தம் என்பதால் தான், எப்போதும் பதில் இருப்பதில்லை. மற்றவர்கள் போடும்வதால் தான், நான் போட விரும்புவதாக சிலவேளை சப்பகைக் கட்டக் கூடும். குழந்தையின் அறிவு வளர்ச்சிக்கு, இது முற்றிலும் மாறான மலட்டுக் குணத்தை குறிப்பதாகும். மிகவும் உணர்வு பரவமாக ஏன் ஏதற்கு என்று பல ஆயிரம் களே விகளாடன் அறிவதைத் தேடி வளரும் குழந்தைத் திரிபை இப்படி கேட்க மறுத்து, சமீபம் ஆட்டில் நிலைக்கு சிலவேளை குழந்தை மீது அக்கறையுள்ள எந்தப் பற்றோரும் அனுமதிக்கவும் இணங்கிப் போகவும் முடியாது. காரணம் திரியாத ஆடம் பர நுகர்வதை நோக்கி ஏன் ஏதற்கு என்ற பதில்கள் அற்ற நிலைக்கு குழந்தை மாறிவிட்ட நிலைமை, ஏன் ஏற்பட்டது என்பதை மூதலில் பற்றோர்கள் நிச்சயமாக அடையாளம் காணவேண்டும்; அறிவின் வளர்ச்சித் தேங்கி மலட்டவைதையும், சமீபத்துடன் தொடர்பற்ற துறையில் கவனம் மாறிவிட்டது என்பதை உடனடியாக பற்றோர்கள் அடையாளம் காணவேண்டும்; சிறு குழந்தைகள் தொடக்கம் என் ஏதற்கு என்று கேட்டு வளர்ந்த குழந்தை, ஏன்? நான் மார்க் உட்ப்பை போடக் கோருகின்றன என்பதைத் திரியாமல் போன நிகழ்வை இட்டு பற்றோர்கள் அக்கறைப்பட வேண்டும்; குழந்தையின் அறிவில் ஏற்பட்ட மலட்டுத் தனத்தை திருத்துவதே, அனாதைதிலும் முக்கியமான பணி; இதனைச் சிறு குழந்தையில் இருந்து செய்ய வேண்டும்; ஆனால் இதனை கடந்த நிலையிலும் கட்ட சாத்தியமானதே. மட்டுக்குடியின் ஆடம் பர வாழ்க்கையில் இருந்து அடிமட்டத்தில் கையேந்தி நிற்கும் உலகத்தின் வட்டம் முகத்தின் தோற்றத்தையும், இதற்கான அடிப்படைக் காரணங்கள் மலே குழந்தைக்கு எதார்த்தமாக காட்ட வேண்டும். உழைப்புத் தான் அனாதையும் என்பதையும், உனது வாழ்க்கையை நீ உழைத்து உனது உழைப்பில் இருந்து தான் தீர்மானிக்க வேண்டும் என்பதை புகட்ட வேண்டும். உனது திரிவையும், நுகர்வையும் நீ உழைத்து வாழும் ஒரு வாழ்வில் அனுபவித்து பற்றவேண்டும் என்பதை, ஆரம்பம் மூதலே குழந்தைக்கு பற்றோர்கள் புகட்ட வேண்டும்.

ஐந்தாம் பருவம் - இரண்டாம் பகுதி - இரண்டாம் பகுதி

கொஞ்சம் வளர்ந்த குழந்தை தனது ஆடம் பர நுகர்வையையப்படுத்த சில வேளைகளில் தரம் பற்றி பசுவது உண்டு. மார்க் பொருட்களின் தரம் என்பது பொய்யானது. தரத்தை பற்றி எப்படி நிர்ணயம் செய்கின்றனர். இங்கு மற்றொரு பொருளாடன் பயன்படுத்திய ஒப்பிடல் தியாக பரிசோதனை இன்றி, இந்த தரம் பற்றிய விளக்கத்தை இயந்திர கதியில் முன்வைக்கப்படுகின்றது. தரம் என்பது அறிவுக்கு உட்பட்டது. தரம் என்பது பொருளின் விலை, குடும்பத்தின் வருமானம், பாவிக்கும் காலம், உடலுக்கு ஏற்படும்

பக்க விளைவுகள், சுற்றுச் சமீபலுக்கு உள்ள பக்க விளைவுகள், பொருளை உற்பத்தி செய்பவனின் சமீக நிலை, எந்த நாட்டில் எந்த நிலையில் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றது, எப்படி சந்தைக்கு வருகின்றது, இதில் யார் அதிகம் லாபம் அடையின்றனர், அவர்கள் மக்களை பற்றி என்ன நின்கைகின்றனர், அவர்கள் எப்படியான மனித சமுதாயத்தை உருவாக்கியுள்ளனர் என்ற நீண்ட பல விடயம் மீதான அறிவே தரத்தை நிர்ணயம் செய்யும். ஆனால் இவற்றை புரிந்து கொண்டு தரத்தைப் பற்றி பச்சுவதில்லை. பண்ணை நிர்வாணமாகி அல்லது எதோ ஒரு விதத்தில் கவர்ச்சி காட்டிய பாலியல் விளம்பரமே, தரத்தைப் பற்றி போதிகின்றது. சந்தை விளம்பரம், தரத்தைப் பற்றி பச்சுவனின் மட்டாள்தனத்தை சார்ந்து செயலாற்றுகின்றது. பெருமை பச்சுவன் தாழ்வு மனப்பான்மை சார்ந்து, தரம் நிர்ணயமாகின்றது. அதிகபடியான பணத்தைக் கொடுத்த நுகரும் ஆற்றல் உள்ளதாக காட்டும் போலித்தனத்தை சார்ந்து, தரம் பற்றி பிரமுகைகள் கட்டமைக்கப்படுகின்றன. விளம்பரம் என்பதே, இயல்பான தவேை என்னும் பயன்பாட்டில் சந்தைப் படுத்த முடியாத நிலையில் உருவான பொருட்கள் மீது கட்டமைப்பதே. அது பின்னால் உயர்ந்ததாகக் காட்டி விடாப்பிடியாக மீளச்சலவை செய்யப்பட்டு, சந்தைப் படுத்தப்படுகின்றது. விளம்பரம் கற்பனையான வகையில் அறிவுக்கு ஒவ்வொரு வகையில் கட்டமைப்பதன் மீலம், மனப் பிரமையைக் கொண்டு சந்தை வக்கிரிகின்றது. தரம் பற்றிய போலி உணர்வு ஊட்டப்பட்டு, சந்தையில் மக்களின் உழைப்பு கொள்ளை அடிக் கப்படுகின்றது. தரம் பற்றிய பிரமுகைகள் பின்னால், போலியான சமீக நடமைமுறைக்கு அன்னியமான பல கற்றுகளே, இந்த தரத்தைப் பற்றி பீற்ற வகைகின்றது.

இதை புரிந்து கொள்வது இலகுவானது. ஒரு குழந்தையை ஒரு கடகைக்கு கட்டிச் செல்லும் போது, கவர்ச்சி மற்றும் மிக அண்மையில் பாதித்த ஒரு காட்சி மீதே பொருட்களை தெரிவு செய்வதையும் அதை வாங்கித் தரக் கோருவதையும் நாம் அவதானிக்க முடியும். இயல்புக்கு மாறான ஒரு சின்ன வித்தியாசமே, வாங்கித் தரக் கோருவதில் இருந்து அவதானிக்க முடியும். சப்பாத்து, புத்தகம் கொண்டு செல்லும் பையில் காணப்படும் குறித்த படம் கட்ட தெரிவதை உருவாக்கின்றது. இது விளம்பரச் சந்தை விதிக் கு உட்பட்டதே. சந்தை முட்டாள்களின் அறியாமையில் கட்டப்படுதல் இலகுவாக அவதானிக்க முடியும்; முட்டாள்தனமான அறியாமை சார்ந்து, அந்தப் படம் பொறித்த பொருட்கள் சந்தையில் குவிக்கப்படுகின்றது. இதுவே கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மார்க் மீதான மோகமாகவும் கட்டமைக்கப்படுகின்றது. கீரோசியம் என்பது இன்றைய எதார்த்த உலகமயமாகலில், மார்க்; மயமான பொருளாகின்றது. மார்க்கை நுகர்ந்தால் விரும்பிய பண்ணை அல்லது ஆணை பாலியல் ரீதியாக நுகர் முடியும் என்ற உணர்வை உருவாக்கின்றது. அது கவர்ச்சியால் வக்கிரிக் கும் போது, பாலியல் கண்ணோட்டமும் சார்ந்த உணர்வும் கட்ட வக்கிரித்து சிதைகின்றது. தன்னையே எல்லோரும் பார்ப்பார்கள் என்ற விளம்பர உணர்வைப் பெறுகின்றனர். தன்னையே சாதனையாளனாக காட்டி, இந்த மார்க் உயர்ந்த விலை சார்ந்த கௌரவம் அதன் பெருமை என கட்டமைக்கப்படும் போலித்தனங்கள் இதன் அடிப்படையாக உள்ளது. தன்னையே தான் வேறுபடுத்தும் வகையில், தன்னையே கவரும் வகையில், தன்னையே பாரக் கும் வகையில் என பலவிதமாக தன்னையே வேறுபடுத்த தலகைக் குடன அபித்தல், உட்ப்பனை

வெட்டுதல், தலையை மொட்டை அடித்தல், தொப்பியை எதோ ஒரு விதத்தில் போட்டுதல், தன்னையே மீட்டி உட்புறம் போட்டுதல் என பற்பல கோமாளிக் கத்துக்களை இளைய தலைமுறை செய்வதன் மூலம், தன்னையே தான் உயர்ந்தவனாக காட்ட முனைகின்றது. சமுதாயத்தில் தனது தனித்துவமான அங்கீகாரம் என்ற உணர்வு சார்ந்து, தன்னையே மிதப்பாக காட்ட வேண்டும் என்ற தாழ்வு மனப்பான்மையே இதன் அடிப்படையாகும். உண்மையில் இவ்வனத்திற்கு உளவியல் ரீதியாக உள்ள அடிப்படையான காரணம், தாழ்வு மனப்பான்மை என்ற உளவியல் சிக்கலே. இந்த உலகமயமாதலில் எனது நிலை என்ன, என்ற அடிப்படை கேள்வியில் இருந்தே இது ஒரு சமீக நோயாக மாறுகின்றது. உளவியல் நோய்க்கு தானாகக் கிறக கடிய காரணம் இருப்பதில்லை. ஏன் அது ஒரு நோய் என்பதைக் கட்ட திரிந்து கொள்வதில்லை. ஆனால் கோரூதல் முதன்மை பெறும்; போது, நிர்ப்பந்தமான கோரிக்கையையே தரம் பற்றிய உள்ளடக்கத்தின் மூலம் நியாயப்படுத்துவதன் மூலம் தமது அறிவை பற்றிக் கொள்ள முனைகின்றனர்.

மார்க் பொருட்கள் உற்பத்தியை ஆராய்ந்தாலேயே, இதன் தரம் பற்றி உண்மையை அறியமுடியும்; மார்க் பொருட்கள் மலோன பகிஸ் காரம் என்று இணையதளத்தில் தடீனால, ஆயிரக்கணக்கான கட்டுரைகளைப் பெறமுடியும். பக்கங்கள் இந்த மார்க் உற்பத்திகளின் வண்டவாளத்தையே அவை சந்திக்கும் கொண்டு வருகின்றது. மார்க் உட்புறங்கள், சப்பாத்துகள், தொப்பிகள் என பெரும்பாலானவை மீன்றாம் உலக அடிமைகள் மற்றும் வறிய எழைக் குழந்தைகளின் உழைப்பில் உருவாகுவதை ஆதாரத்துடன் அம்பலமாக்கின்றது. இதையாரும் மறுக்க முடியாது. நீ நுகர்வதற்கான பொருளை உண்ணை ஒத்த குழந்தைகளின் உழைப்பும், அவர்கள் கையேந்தி பிச்சையாக கிடக்கவும் அற்பகலிக்காக உற்பத்தி செய்கின்றனர்? இதற்கு வளியில் அற்பகலியில் பணிகள் முதல் மிக குறைந்த கலியைக் கொடுத்து உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றது. இதற்கான அடிப்படையான மூலப் பொருட்கள், மீன்றாம் உலக சரீகளில் இருந்து மிக அற்பத்தொகைக்கு கொள்வனவு செய்யப்படுகின்றது. அவற்றையே பின்னால் கவர்ச்சியாக்கி மார்க் பொருட்கள் என முத்திரைகுத்தி காசாக்கின்றனர். அத்துடன்; உற்பத்திகளை இடத்தை மோசடி செய்ய உற்பத்தியான பாகங்களையே, மேற்கு நோக்கி நகர்த்தி பின் அதை இணைத்து சந்தையை போலியாக எமாற்றுகின்றனர். இங்கு தரம் என்பது போலியானது. ஒரே இடத்தில் ஒரே கைகள் தயாரிக்கவும் ஒரே விதமான பொருள்க்கு, மார்க் முத்திரைகுத்தியவாடன் தரமாக காட்டுவது என்பது, சந்தையை கைப்பற்றி வதைத்துள்ள கொள்ளையர்களின் கைவந்த கலை. தரம் பற்றி விளம்பரங்கள், மீளையை மீளையச் சலவை செய்த பின்பே இது சாத்தியமாகின்றது. இந்த மீட்டாளர் தனத்தையே சமீகம் தனது உணர்வாக கொள்ளும் போது, மந்தைக்குணம் இயக்கமற்ற சமீகக் குணமாகின்றது.

குழந்தையின் சமீக அங்கிகாரம் என்ற விடயத்தில், மார்க் பொருட்களை நுகர்தல் என்ற கோரிக்கையைப் பற்றேர்கள் அனுமதிக்க முடியாது. ஒரு நெருக்கடியில் அனுமதிக்கும் பட்சத்தில், எதிர்ப்புடன் கட்டிய தொடர்ச்சியான அபிராயத்துடன் தான் குழந்தையை அணுகவேண்டும். சமீக அங்கிகாரத்தை மார்க் பொருட்களால் குழந்தை நிர்ணயம் செய்கின்றது என்றால், பற்றேரின எதிர்பார்ப்புகள் சமீக சிந்தனை நோக்கில் இருந்து சரிந்து செல்வதைத் தவிர வேறு வழியில் குழந்தை உருவாகுவதில்லை. இதன் மார்க் என்ற லஞ்சம் மீலம் நிறைவு செய்யும் பட்சத்தில், அன்பையும் சரி குழந்தையின் போக்கையையும் சரி இயந்திர வகையான சமீகக் குழந்தையே பற்றேர் உருவாகுவர். அடிப்படையில் குழந்தையின் சூயநலப் போக்கே சமீக கண்ணோட்டமாகும். இது பற்றேரிடமும் கட்ட சூயநல நோக்கில் அணுகி, நுகர்வதில் முதிர்ச்சி அடையின்றது. தனிமனித வாழ்வு முதன்மை பற்றே, பற்றேரகை கட்ட தனிமனித கண்ணோட்டம் சார்ந்து தனக்கு எதிரான ஒரு சமீக உறுப்பாகி தனது சிந்தனைத் தளத்தை மாற்றி அமைக்கின்றது.

சென்னை நகராட்சி கழகம் சென்னை நகராட்சி கழகம் சென்னை நகராட்சி கழகம்

குழந்தையின் தமிழ் கல்வி தொடர்பாக ஒரு விளக்கமற்ற சாச்சையை, பொதுவாக தமிழ் சமீகம் எதிர் கொள்கின்றது. பற்றேரிடையே கற்றல், கற்கக் கட்டாது என்ற இரு எதிர் நிலைப் போக்குகள் காணப்படுகின்றது. மறுதலத்தில் கற்றுக் கொடுக்கும் பற்றேரிடம், குழந்தை நான் ஏன் தமிழைக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற கேள்வியை எழுப்புகின்றது. இது பற்றேரோடு புதிலளிக்க முடியாத அல்லது தெளிவான விளக்கமற்ற விடயமாக மாறுகின்றது. ஏன் குழந்தைக்கு தமிழ் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற கேள்வியை, எதிர் மறையில் சில பற்றேரோம் எழுப்புகின்றனர்? குழந்தை தமிழைக் கற்க வேண்டும் என்ற இந்தக் கேள்வியை ஏன் எழுப்புகின்றது? தமிழ் படிக்க சில குழந்தைகள் மறுப்பது ஏன்? பற்றேர் ஏன் தமிழ் கற்றக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும், ஏன் கற்றுக் கொடுக்க கட்டாது என்றும் கற்றுக்கின்றனர்?

இவ்வை அனதைத் திலும் லாப நட் டக் கணக் கை பொருளாதார எல் லைக் குள் நின்று சிந் திப் பதால் தான் , பருமளவிலான கருத் துகள் கட் டமகைக் கப் படுகின்றது. அதாவது இங் கு தமிழ் கற் றல் , கற் றுக் கொடுத் தல் என பதை, பொருளாதார நலன் என்ற எல் லைக் குள் , லாப நட் டக் கணக் குக் குள் உள்ளடங் ;கிய சிந் தனை முறதைதான் , தமிழ் கற் றலின் அடிப் படையான தோல் வியாகும் . இன்று இது புலம் பெயர் ந் த நாட் டில் மட் டுமல் ல, தமிழை தாய் மொழியாக கொண்ட இலங் கை இந்தியப் பிரதேசங் களில் கட்ட இதுவே அடிப் படையான பிரச் சனையாகியுள் ளது. அடூத் த 100 ஆண்டில் தமிழ் மொழி அழிந் து விடும் என்ற யினோஸ்கோவின் அறிக் கை தற் செயலானவை அல் ல. உண் மையில் மொழி பற் றிய கொள்கை, பொருளாதார நோக் கு நிலை சார் ந் து கற் றலினால் ; என்ன லாபம் ? என்ற லாப நட் டக் கணக் கு இதற் கு அடிப் படையாகும் .

தமிழகைக் கற் றால் என்ன லாபம் ? என்ற கண்ணோட் டம் , பொதுவாகவே சமுதாயத் தின் அடிப் படையான சிந் தனையாக உள்ளது. இன்றைய உலகில் பொருளதைத் தடேும் போட் டியில் , தமிழ் மொழி தெரிவதால் எதையும் குறிப் பாக நிர் ணயம் செய் வதில் லை என்ற உண் மை சார் ந் தே தமிழ் அழிகின்றது. தமிழ் திட் டமிட் டே புறக் கணிக் கப் படுகின்றது. தமிழ் வழிக் கல் வி மறுக் கப் படுகின்றது. பற் றோர் குழந் தை உறவில் சமுதாயத் தின் மலே மட் டத் தில் இருந் து கீ ழாக தமிழ் அருகிச் செல் லுகின்றது. பற் றோர் தமிழ் கற் றுக் கொடுப் பதை அவசியமற் ற ஒன் றாக கருதுகின்றனர் . இதையே கற் றுக் கொடுக் கும் மற் றோர் தளத் தில் , குழந் தை பற் றோரை நோக் கி கட்ே கின்றது. இந்த பொருளாதார அமைப் பின் உள்ளடக் தை விமர் சிக் காது உருவாக் கப் படும் தமிழ் க் கல் வி, பிறக் கும் போது குழந் தை நெரித் து பலாக் காரமாக கொன் றுவிடுவது அதன் இயல் பாகின்றது. குழந் தை பொருளாதார நலன் நோக் கில் நின்று , கற் பதை மறுக் கின்றது. சமுதாயத் தில் கட் டமகைக் கும் உறவுகள் , நடத் தைகள் , செயல் கள் அனதைத் தும் இந்த பொருளாதார அமைப் பில் பணத் தை சம் பாதிப் பதற் கு இசைவாக இருக் கும் ஓரே ஓர் காரணம் , தமிழ் கல் விக் கு த் க் குப் போட் டு போதுமானது. தமிழ் இந்த சம் க் அமைப் பில் பொருளாதாரத் தை திரட் டுவதில் , குறிப் பான சம் க் பங் கை வகிப் பதில் லை. தமிழ் கற் றலில் பொருளாதார நலன் கள் குறிப் பாக இல் லாத எல் லா நிலையிலும் , தமிழ் அழிவதை இந்த சம் க் சித் தாந் த கண்ணோட் ட எல் லைக் குள் யாரும் தடூக் க முடியாது.

சில குழந் தைகள் இந்த புரிதலுக் கு வளியில் தமிழ் கற் க மறுக் கின்றனர் . இதற் கு அடிப் படையான காரணம் கற் பித் து கொடுக் கும் முறையினால் எற் படுகின்றது. கற் றுக் கொடுத் தல் என பது, அதன் அடிப் படை நோக் கம் தெளிவுறாத வரகை கற் றல் என பது கபினமாகி விடுகின்றது. கற் பித் தல் என பது, எதகைக் கற் பித் தல் என பதுடன் தொடர் புடைய பிரதான விடயமாக இருப் பதால் , இதை புறக் கணிக் கின்ற இன்றைய

கற்பிக் கும் முறை கற்றலுக் கு எதிரானதாக இருக்கின்றது. கற்றுக் கொடுக்க வணே டும் என்று விரும்பும் பெற்றோர் பொதுவாக, சமீக சயெல் தளம் இதனை ஒரு மரபாகவும், கலாச்சாரத் தை ஊட் டும் ஊடகமாகவும் இதனை காண்கின்றனர். தமிழ் என்ற பெயரில் குழந்தையின் தவேகைக் குப் புறம் பான திணிப் பாக மாறும் போது, தமிழ் கற்றலில் குழந்தையின் ஆர்வம் தகர்ந் து போகின்றது. குழந்தை இதனை ஒரு சமுயாக தவேகை இல் லாத ஒன்றாக கருத் த் தொடங் குகின்றது.

தமிழ் மொழிக் கல்வியின் அவசியத் தை தெளிவாக புரிந் து கொள்ள வணே டும்; தமிழ் ஒரு மொழியாக, சில ஆயிரம் வருடங் கள் பல மொழி வளங் கள் உடன் நிலைத் து நின்றது எப் பி சாத் தியமானது? இன்று ஏன் அழிகின்றது என்பதை புரியாத சமீக அறிவீ னம் தகர் க் கப் பட வணே டும்; இதைப் புரிந் து கொள் வதன் மீ லம் தான், கற்றுக் கொடுப் பதில் முழுமையை இனம் காணமுடியும். மறு தளத் தில் தமிழை குழந்தைக் கு கற்றுக் கொடுத் தல் என்பதற் கான, அடிப் படையான அவசியமான காரணத் தை தெளிவாக இனம் காணவணே டும்; அந் த வகையில் தமிழ் கற்றலின் அவசியம் என்ன?

1. பெற்றோருக் கும் குழந்தைக் குமான ஓரே தொடர்பு மொழி தமிழ் மட் டும் தான். அது தான் தாய் மொழியாக இருக்கின்றது. பெற்றொரும் குழந்தைகளும் பசீக் கொள்ளும் மொழியை குழந்தை நிச் சயமாக தெரிந் த கொள் வது அவசியமான அடிப் படையானது என்ற அடிப் படையில், தமிழ் கற்றல் மிக முக் கியத் துவம் வாய்ந் தது. இல் லாத எந் த மொழியிலும் குழந்தையை பெற்றோர் முழுமையாக புரிந் து கொள்ள முடியாது. மொழியியல் ரீ தியாக தாய் மொழி அல் லாத தொடர்பு வழி, சமீகச் சிதறலை இயல் பாக் கின்றது.

2. இரண்டாவதாக தாய் தந்தைக் குரிய அடியை (பரம்பரையின் வழியை) குழந்தை தனது நோக் கில் சமுயமாக அறிந் து கொள்ள தமிழை கற்றுக் கொடுத் தல் பெற்றொரின் அடிப் படையான கடமையாகும். இதனை புறக் கணிப் பது என்பது, குழந்தை எதிர் காலத் தில் பெற்றோரைக் குற்றச் சாட் டும் அளவுக் கு இது அமையும். சயெய் வணே டிய அடிப் படையான பணி தாய் மொழியை ஊட் டுவதாகும்.

3.தமிழ் ஒரு மொழி என்ற வகையில், அதை கற்றுக் கொள்வதை எதுவும் கட்டுப்படுத்தாது. எனனின் மொழியின் அறிவு கழந்தையின் பரந்த அறிவை விசாலப்படுத்தும். கழந்தையின் பன்மொழித் திறமை பொதுவாகவே அவசியமானவை மட்டுமின்றி அங்கிகாரிக்கப்பட்டவையும் கிட. இதில் மற்றொரு உண்மையை நாம் காண மறந்துவிடக் கூடாது. கற்கும் நாட்டு மொழிக்கு வளியில், வேறு மொழிகளை கழந்தை கற்கும் போது, தமிழை நிராகரிப்பது எந்த விததிலும் யாரும் நிராகரிக்க முடியாது.

4.அடூத்த பல மொழிகளை கற்றக் கொள்ளும் ஆற்றல், திறன் கழந்தைக்கு இருப்பதால், அதில் தமிழும் ஒன்றாக இருப்பதை தமிழ் பெற்றோர்கள் உறுதி செய்ய வேண்டும்

5. தமிழைக் கற்றுக் கொடுத்தலில் பொருளாதார நலனுக்கு வளியில் கற்றுக் கொடுத்தலை உணர்வுபூர்வமானதாகக் வேண்டும். அதைப் பற்றிய அறிவியல் பார்வமான சிந்தனை வளர்த்து எடுக்கப்பட வேண்டும். இன்னமும் பல காரணங்கள் இருந்த போதும் இவை அடிப்படையானவை, முக்கியமானவை.

பெற்றோர்கள், கற்பிப்பவர்கள், கற்றலை திட்டமிடப்பவர்கள் இவற்றை புரிந்து கொள்ளாத வரை தமிழ் கற்றுக் கொடுப்பதில் தவறு இழைப்போம்;. பொருளாதார நலனுக்கு வளியில் சிந்தனைத் தளத்தை விரிவுபடுத்தி கற்றலை, கற்பித்தலை ஊக்குவிக்க வேண்டும்;. இதை செய்யாத நிலையில், கற்கும் கழந்தைக்கு ஏன் கற்கின்றோம் என தெரியாத நிலையில், அதாவே கற்றலுக்கு எதிரான பாரிய எதிர்ப்பாக மாறுகின்றது. சொந்த பெற்றோருடன் உரையாட தமிழ் தவேை என்பதை கழந்தை உணர்வுபூர்வமாக உணரும் வகையில் ஊட்டப்படாத கழந்தை, தமிழை ஒரு நாளும்

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 13 April 2002 07:56 - Last Updated Friday, 18 April 2008 19:19

கற்காது. புலம் பெயர்ந்த சமீகங்களில் மொழியின் தொடர்ச்சி அதிசயத்தக்க வகையில் பல மொழிக்கு (யூத, அரபு, சீனா மொழி,... மொழி) உண்டு. அங்கு தாய் தந்தை சொந்தத் தாய் மொழியில் கும்பந்தையுடன் அனாதைத் தொடர்பையும் பணுவது முரணினி நிகழ்கின்றது.

புலம்பெயர் நாட்டில் தமிழ் கற்றுக் கொடுத்தல் என்பது நடமமுறையுடன் தொடர்புடையதாக இருக்க வேண்டும். முதலில் நிச்சயமாக கும்பந்தை அன்றாடம் பெற்றோரிடம் தொடர்பு கொள்ளும், அடிப்படையான நடமமுறை தவேயை ஒட்டிய சாதாரண மொழியை கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும்; சர்வசாதாரணமாக பெற்றோருடனும், சகோதர சகோதரிகளுடன் தமிழில் உரையாடக் கூடிய வகையில், தமிழைக் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும். இரண்டு தமிழ் கும்பந்தைகள் தமக்கு இடையில் பரிமாறும் விடயங்கள் எதுவாகினும், அதை தமிழில் கதைக்கும் வகையில் கும்பந்தைக்கு சொற்களையும், வசனங்களையும் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும். பெற்றோர் மற்றும் தமிழ் கும்பந்தைகள் தமக்கு இடையில், தமிழ் உரையாடலை இலகுவாக பசிக் கொள்ளும் வகையில் கற்றுக் கொடுத்தல் வேண்டும். இந்த முறை தமிழ் மொழியில் மீதான ஆர்வத்தையும், ஒரு பாய்ச்சலையும் கும்பந்தைக்கு ஏற்படுத்தும்; இதை வளம்படுத்த இலகுவான வாழும் சமீபலுடன் தொடர்புடைய சிறிய பாடல்களை கும்பந்தை பாடும் வண்ணம் உருவாக வேண்டும். இவ்வெற்றி பெறும் போதே, மொழியை சரளமாக கும்பந்தை கையாளும் நோக்கில் இருந்தே, எழுத்தை எழுதுவதும், இலக்கணங்களை கையாளும் நடமமுறை மெதுவாக கும்பந்தைக்கு உருவாக வேண்டும்.

தவோரம், திருக்குறள் என்று பெரியவர்களே புரிந்துகொள்ள முடியாத, பல ஆயிரம் வருடத்துக்கு முந்திய தமிழை பாடமாகக் வைப்பதும், நிற்பந்தமாக ஒப்புவிக்கும் கல்வி படுத்தோல்வி அடவைது தவிரக்க முடியாது. பெரியவர்களே அவற்றை கற்க ஆர்வமற்று புறக்கணிப்பதுடன், கற்றுக் கொள்ள மறுக்கின்ற ஒரு விடையமாக உள்ள நிலையில், பண்பிதரகளும் அறிவாளிகளும் கற்கின்ற விடையமாக உள்ள நிலையில், அதை கும்பந்தைக்கு திணிப்பதால் எந்தக் கும்பந்தை தான் தமிழைக் கற்றுக் கொள்ள ஆர்வமாக முன் வரும்.

- பி. இரயாகரன்